

200807008/1.

Datum uitspraak: 29 oktober 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Roermond, van 19 augustus 2008 in zaak nr. 07/44731 in het geding
tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 1 november 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 19 augustus 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 16 september 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
lid van de enkelvoudige kamer

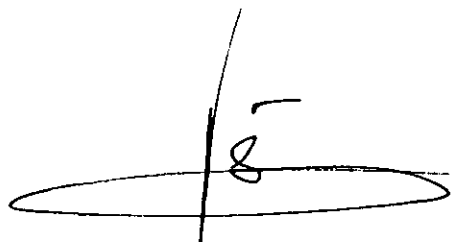
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 29 oktober 2008

91-600.

Verzonden: 29 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized 'S' or 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE
Zittinghoudende te Roermond

Sector bestuursrecht, enkelvoudige kamer
Vreemdelingenkamer

Procedurenummer: AWB 07 / 44731

**Uitspraak van de rechtbank als bedoeld in artikel 8:70 van de Algemene wet
bestuursrecht (Awb)**

inzake

eiseres,
gemachtigde mr. B.D. Lit

tegen

de **Staatssecretaris van Justitie**, verweerder.

1. Procesverloop

1.1. In deze uitspraak wordt onder verweerder tevens verstaan de rechtsvoorgangers van de Staatssecretaris van Justitie, als het bevoegde bestuursorgaan in procedures als de onderhavige.

1.2. Op 28 november 2007 heeft eiseres beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder van 1 november 2007. Bij dat besluit heeft verweerder de aanvraag van eiseres tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) afgewezen. De gronden van het beroep zijn kenbaar gemaakt bij schrijven van 28 december 2007 en 30 juni 2008 (lees: 2 juli 2008).

1.3. Verweerder heeft de op de procedure betrekking hebbende stukken en een verweerschrift ingediend. Deze zijn in afschrift aan de gemachtigde van eiseres verzonden.

1.4. De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 14 juli 2008. Aldaar is eiseres verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde voornoemd. Verweerder heeft zich ter zitting laten vertegenwoordigen door mr. J.E.P. Pijnenburg. Als tolk was ter zitting aanwezig dhr. Y.H. Mohammed.

2. Overwegingen

2.1. Eiseres, afkomstig uit Somalië en geboren op _____, heeft op 29 maart 2007 een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Ter onderbouwing van die aanvraag heeft eiseres blijkens het nader gehoor – zakelijk weergegeven – het volgende aangevoerd.

2.2. Eiseres is haar land van herkomst om twee redenen ontvlucht. Enerzijds heeft eiseres te vrezen voor een man die verliefd op haar is. Deze man weet echter niet dat eiseres al getrouwd is. Daarnaast vreest eiseres gedood te worden door de familie van omdat zij mede schuldig wordt geacht aan diens dood.

2.3. Bij het thans bestreden besluit van 1 november 2007 heeft verweerder de aanvraag van eiseres tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen op grond van het bepaalde in artikel 31, eerste lid, in samenhang met artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000). Hieraan heeft verweerder ten grondslag gelegd dat het relaas van eiseres positieve overtuigingskracht ontbeert.

2.4. Op grond van het door eiseres in beroep als ook ter zitting aangevoerde heeft de rechtbank geconcludeerd dat het beroep tegen de afwijzing van de asielvergunning zich richt tegen verweerders standpunt dat eiseres niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op de gronden als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, c en d, van de Vw 2000. Bovenal betwist eiseres het daarbij door verweerder ingenomen standpunt dat het relaas van eiseres ongelooftwaardig is.

2.5. Aan de orde is de vraag of het besluit van 1 november 2007 de toets in rechte kan doorstaan. Dienaangaande overweegt de rechtbank het volgende.

2.6. Voor zover hier van belang luidt artikel 29 van de Vw 2000:

“1. Een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 kan worden verleend aan de vreemdeling:

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
- c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;
- d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van Onze Minister van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar; (...).”

2.7. Voor zover hier van belang luidt artikel 1 van de Vw 2000:

“In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

(..)

- k. Vluchtelingenverdrag: het Verdrag van Genève van 1951 betreffende de status van vluchtelingen (Trb.1954, 88) en het bijbehorende Protocol van New York van 1967 (Trb.1967, 76);
- l. Verdragsvluchteling: de vreemdeling die vluchteling is in de zin van het Vluchtelingenverdrag en op wie de bepalingen ervan van toepassing zijn; (...).”

2.8. Ingevolge het Vluchtelingenverdrag is sprake van vluchtelingschap in het geval dat betrokkene, uit gegronde vrees voor vervolging wegens ras, godsdienst, nationaliteit, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep, zich

bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit en de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren.

2.9. Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten een rechtsgrond voor verlening vormen.

2.10. Op grond van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 wordt bij het onderzoek of de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel kan worden afgewezen mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van de aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

2.11. Blijkens onderdeel C4/3.6 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) moet het toerekenbaar ontbreken van documenten altijd in de context van het totale feitencomplex worden beschouwd. Daarbij tast het toerekenbaar ontbreken van documenten de geloofwaardigheid van het asielrelaas aan. Indien de vreemdeling desondanks meent dat hij bescherming behoeft, wordt van hem een grotere inspanning verwacht om de noodzaak hiertoe aannemelijk te maken. Voor de beoordeling van de asielaanvraag is onderbouwing van de volgende elementen van belang: de identiteit, de nationaliteit, de reisroute en het asielrelaas van de vreemdeling. Wanneer is vastgesteld dat ten aanzien van één of meer van de vier elementen documenten ontbreken, wordt onderzocht of het aannemelijk is dat het ontbreken van documenten niet aan de vreemdeling is toe te rekenen.

2.12. Documenten die de reisroute onderbouwen zijn volgens onderdeel C4/3.6.2 van de Vc 2000 in de eerste plaats de reisdocumenten waarvan de vreemdeling zich bediend heeft tijdens de reis naar Nederland. In de tweede plaats kan de reisroute worden onderbouwd met alle andere documenten en bescheiden op grond waarvan kan worden vastgesteld welke reisroute de vreemdeling heeft gevolgd. In het geval dat een vreemdeling geen documenten inzake de reisroute over heeft gelegd maar omtrent de reisroute en het ontbreken van documenten een consistente, gedetailleerde en verifieerbare verklaring aflegt, geeft hij blijk van de wil tot medewerking aan de vaststelling van de reisroute.

2.13. Zoals de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) heeft overwogen in de uitspraak van 27 januari 2003 (JV 2003/103 en NAV 2003/100) worden een asielrelaas en de daarin gestelde feiten voor waar gehouden, indien de vreemdeling alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet-onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Bovendien geldt daarvoor als vereiste dat zich geen van de in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, van de Vw 2000 opgesomde omstandigheden die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van de vreemdeling voordoet. Wordt aan dat laatste vereiste niet voldaan, dan mogen ingevolge artikel 31 van de Vw 2000, mede gelet op de geschiedenis van de totstandkoming van die bepaling (Memorie van

Toelichting, pagina 40/41) en volgens de ter uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels, in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

2.14. De rechtbank stelt vervolgens voorop dat de algehele situatie in Somalië niet zodanig is dat vreemdelingen die afkomstig zijn uit dat land zonder meer als vluchteling zijn aan te merken. Derhalve dient eiseres aannemelijk te maken dat er haar persoonlijk betreffende feiten en omstandigheden bestaan die vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin rechtvaardigen.

2.15. In het bestreden besluit heeft verweerder in dit verband aan eiseres tegengeworpen dat zij toerekenbaar geen reisdocumenten heeft overgelegd en dat er voorts geen sprake is van coherente, gedetailleerde en verifieerbare verklaringen omtrent de afgelegde reis van Somalië naar Nederland. De rechtbank is van oordeel dat deze tegenwerping de aan de rechtbank toekomende toets kan doorstaan.

2.16. Verweerder heeft in redelijkheid kunnen stellen dat het niet aannemelijk is dat eiseres geen enkel indicatief bewijs aangaande de reis kan overleggen. Ter zake van de afgelegde reis mocht van eiseres verwacht worden deze te kunnen staven met de relevante documenten. Dat de door eiseres voor de reis gebruikte documenten (waaronder een paspoort) slechts in bruikleen aan eiseres zijn verstrekt en daarom bij aankomst in Europa aan de reisagent moesten worden teruggegeven, heeft verweerder geen verschoonbare omstandigheid hoeven vinden. Eiseres had immers een eigen verantwoordelijkheid om direct na de inreis in Nederland de bescherming in te roepen van de Nederlandse autoriteiten en zich te legitimeren met alle beschikbare documenten. Voorts heeft verweerder aan eiseres kunnen tegenwerpen dat ook niet is gebleken van coherente, gedetailleerde en verifieerbare verklaringen omtrent de afgelegde reis, daar de door eiseres ter zake van de reis afgelegde verklaringen - onweersproken - onjuist blijken te zijn waardoor de afgelegde reis niet verifieerbaar is.

2.17. Reeds gelet op het vorenstaande heeft verweerder in redelijkheid tot de conclusie kunnen komen dat er sprake is van het toerekenbaar ontbreken van documenten in de zin van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 en dat mitsdien op voorhand afbreuk wordt gedaan aan de oprechtheid en de geloofwaardigheid van het relaas van eiser. Dit oordeel in aanmerking nemend, is de rechtbank, gelet op het hiervoor weergegeven toetsingskader, voorts van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van eiseres positieve overtuigingskracht ontbeert. Hiertoe overweegt de rechtbank het volgende.

2.18. Verweerder heeft het standpunt ingenomen dat er geen geloof wordt gehecht aan de verklaringen van eiseres omtrent haar gestelde verblijf in [redacted] gelegen in het zuiden van Somalië. Op grond van een in opdracht van verweerder door "Scandinavian Language Analysis" uitgevoerde taalanalyse van 4 mei 2007 is immers eenduidig komen vast te staan dat eiseres gelet op de door haar gesproken variant van het Somali te plaatsen is in het noorden van Somalië. Daarnaast heeft verweerder gesteld dat eiseres vage verklaringen heeft afgelegd, onder meer over de omstandigheid dat zij op enig moment gedurende twee dagen is vastgehouden door een familielid van [redacted]

2.19. De rechtbank is van oordeel dat in hetgeen eiseres heeft aangevoerd geen grond is gelegen voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas positieve overtuigingskracht ontbeert en ongelooftwaardig is. Overwogen wordt als volgt.

2.20. Uit de uitspraak van de Afdeling van 26 augustus 2003 (JV 2003/455) blijkt dat de vreemdeling niet enkel door het plaatsen van kritische kanttekeningen bij de uitgevoerde taalanalyse teweeg kan brengen dat verweerder een nieuwe taalanalyse moet verrichten, dan wel van een van de taalanalyse afwijkende conclusie dient uit te gaan. Een contra-expertise is het middel bij uitstek om de gerezen twijfel aan de afkomst weg te nemen. Blijkens overige jurisprudentie van de Afdeling (zie onder meer de uitspraak van 31 maart 2005, JV 2005/207) volgt uit artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 dat een rapport houdende een contra-expertise in beginsel in het kader van de besluitvorming dient te worden overgelegd. Slechts indien dit niet mogelijk is geweest als gevolg van niet aan de vreemdeling toe te rekenen omstandigheden, kan het in rechte bij de beoordeling worden betrokken.

2.21. Bij de zienswijze van 24 oktober 2007 is door de gewezen gemachtigde van eiseres (mr. P.J.A.M. Boudoin, advocaat te 's-Hertogenbosch) aangekondigd dat een contra-expertise zou worden verricht. Daarbij is evenwel geenszins te kennen gegeven binnen welke termijn een contra-expertise daadwerkelijk beschikbaar zou zijn. Er is naar dezerzijds oordeel aldus geen grond voor de conclusie dat verweerder met het oog op een zorgvuldige voorbereiding niet zonder meer had mogen overgaan tot het nemen van het bestreden besluit en dat hij eiseres een nadere termijn had moeten gunnen om een contra-expertise over te leggen.

2.22. Vervolgens overweegt de rechtbank dat de huidige gemachtigde op 30 juni 2008 een aanhoudingsverzoek heeft ingediend ter griffie van de rechtbank teneinde de uitkomst van een door De Taalstudio te verrichten contra-expertise af te wachten. Bij faxbrief van 2 juli 2008 heeft de rechtbank meegedeeld dat dit aanhoudingsverzoek vooralsnog niet is gehonoreerd. Vervolgens heeft de rechtbank het aanhoudingsverzoek ter zitting op 14 juli 2008 nader aan de orde gesteld. De rechtbank acht in hetgeen dienaangaande ter zitting naar voren is gebracht, geen termen aanwezig om het aanhoudingsverzoek alsnog te honoreren. De rechtbank overweegt hiertoe het volgende.

2.23. Uit de bij het aanhoudingsverzoek van 30 juni 2008 gevoegde brief van De Taalstudio van 27 juni 2008 is gebleken dat er eerst sedert 18 juni 2008, aldus ruimschoots na de datum van het bestreden besluit van 1 november 2007, een begin van een opdracht tot het verrichten van een contra-expertise is aan de Taalstudio. Naar dezerzijds oordeel is niet gebleken van omstandigheden die leiden tot de conclusie dat niet aan eiseres valt toe te rekenen dat een contra-expertise niet in de besluitvormingsfase is overgelegd. Dat de CD met de opname aan eiseres in persoon ter hand is gesteld, wat hiervan ook moge zijn, is niet een dergelijke omstandigheid. Niet gebleken is dat eiseres niet meer kon beschikken over deze CD of dat het voor eiseres onmogelijk was deze CD aan haar gemachtigde te overhandigen.

2.24. Vervolgens overweegt de rechtbank dat hetgeen door eiseres in de gronden van het beroep van 28 december 2007 inhoudelijk tegen de taalanalyse is ingebracht geen concreet aanknopingspunt voor twijfel aan de deugdelijkheid van de uitgevoerde

taalanalyse. Dat, zoals door eiseres is gesteld, in het rapport taalanalyse wordt gezegd dat eiseres enige vertrouwdheid heeft met Zuid-Somalië, is naar het oordeel van de rechtbank een onvolledige weergave van het rapport van de taalanalyse. In dat rapport staat immers tevens vermeld dat het hier hoogstwaarschijnlijk gaat om een aangeleerde vertrouwdheid. Dit door de taalanalist geuite vermoeden is door eiseres vervolgens onvoldoende weerlegd. Voorts is door eiseres naar voren gebracht dat zij zich aan het taalgebruik van haar gesprekspartner (een tolk Noord Somalisch) heeft geacomodeerd. Deze stelling is evenwel niet geconcretiseerd. Dat een taalanalyse overbodig is omdat het logisch is dat eiseres alleen Noord Somali spreekt, nu zij daar is geboren en tot haar vierde jaar heeft gewoond en zij door haar Noord-Somalische moeder is opgevoed, is evenmin een omstandigheid die afbreuk doet aan de deugdelijkheid van de taalanalyse. Eiseres heeft hiermee niet aannemelijk gemaakt dat eiseres in de overige 16 jaar helemaal niets heeft opgepikt van het Zuid Somali.

2.25. Ter zitting heeft eisers gemachtigde nog naar voren gebracht dat de taalanalyse te meer ondeugdelijk is, omdat de taalanalyse gelijktijdig met het eerste gehoor op 30 maart 2007 is afgenomen zonder dat eiseres in de gelegenheid is gesteld om aan te geven of zij aan de taalanalyse wel of niet wenst mee te werken. Wat hier overigens ook van moge zijn, de rechtbank acht deze grief tardief en in strijd met de goede procesorde, nu deze eerst bij de behandeling ter zitting is gedaan en geen deel heeft uitgemaakt van de eerder ingediende gronden van de beroep en daarmee ook geen onlosmakelijke samenhang heeft.

2.26. Gelet op het vorenstaande, is de rechtbank van oordeel dat verweerder van het resultaat van de taalanalyse heeft mogen uitgaan. Ook overigens heeft verweerder in redelijkheid kunnen stellen dat van de verklaringen van eiseres geen positieve overtuigingskracht uitgaat en haar asielrelaas voor ongeloofwaardig moet worden gehouden. Dat eiseres vage verklaringen heeft afgelegd onder meer omtrent de omstandigheid dat zij op enig moment gedurende twee dagen is vastgehouden door een familielid van is immers geenszins weersproken.

2.27. Nu verweerder zich in redelijkheid op bovenstaand standpunt heeft kunnen stellen, bestaat er evenmin grond voor het oordeel dat verweerder zich niet terecht op het standpunt heeft gesteld dat eiseres geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag heeft. Evenmin komt eiseres derhalve in aanmerking voor verlening van een vergunning op een van de individuele gronden als bedoeld in artikel 29, onder b en c, van de Vw 2000.

2.28. De rechtbank is tot slot van oordeel dat verweerder zich, gelet op het hiervoor overwogene, verder in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat niet is gebleken dat eiseres langdurig heeft verbleven in het zuiden van Somalië, waardoor niet getoetst kan worden of eiseres behoort tot de in Wijzigingsbesluit Vreemdelingencirculaire (WBV) 2007/20 aangewezen groep personen afkomstig uit Somalië waarvoor een categoriaal beschermingsbeleid geldt. Ook voor het overige is door eiseres niets te berde gebracht dat afbreuk doet aan het standpunt van verweerder dat eiseres niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op de grond als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000.

2.29. Op grond van het vorenstaande dient het beroep voor ongegrond te worden gehouden.

2.30. Van omstandigheden op grond waarvan één van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

2.31. Mitsdien wordt beslist als volgt.

3. Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. B.W.P.M. Corbey-Smits in tegenwoordigheid van mr. W.A.M. Bocken als griffier en in het openbaar uitgesproken op

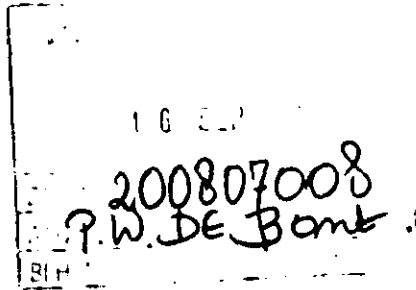
19 AUG. 2008

Voor eensluidend afschrift:
de wnd. griffier,

verzonden op: **19 AUG. 2008**

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 van de Vw 2000 bevat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak. Artikel 6:5 van de Awb bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak.

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger beroep Vreemdelingenzaken
Per fax. 070-365 13 80

Amsterdam, 16 september 2008

Appellante :
Verblijvende :
Geboortedatum :
Nationaliteit : Somalisch
IND-nr. : 0703.29.0414
V-nr. :
Ons kenmerk : 20071726

Geeft eerbiedig te kennen,

Appellante, verblijvende aan kiest te dezer zake woonplaats te Amsterdam, W.G. plein 222, 1054 SE te Amsterdam, ten kantore van zijn bepaaldelijk gevolmachtigde.

Mr. B.D. Lit, verklaart hierbij, met recht van vervanging, bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn door appellante tot het indienen van het onderhavige hoger beroepschrift.

Appellante stelt hoger beroep in tegen de uitspraken van de Arrondissementsrechtbank Roermond, d.d. 19 augustus 2008, verzonden op dezelfde dag, met het kenmerk AWB 07/44731. Een afschrift van deze uitspraak treft u hierbij aan als productie 1.

Grief 1

Met haar eerste grief bestrijdt appellante hetgeen de rechtbank onder rechtsoverweging 2.25 heeft overwogen. Daarin overweegt de rechtbank het volgende.

2.25. Ter zitting heeft eisers gemachtigde nog naar voren gebracht dat de taalanalyse te meer ondeugdelijk is, omdat de taalanalyse gelijktijdig met het eerste gehoor op 30 maart 2007 is afgenomen zonder dat eiseres in de gelegenheid is gesteld om aan te geven of zij aan de taalanalyse wel of niet wenst mee te werken. Wat hier overigens ook van moge zijn, de rechtbank acht deze grief tardief en in strijd met de goede procesorde, nu deze eerst bij de behandeling ter zitting is gedaan en geen deel heeft uitgemaakt van de eerder ingediende gronden van het beroep en daarmee ook geen onlosmakelijke samenhang heeft.

Ten onrechte overweegt de rechtbank dat de stelling van appellante, dat de taalanalyse op een ondeugdelijke wijze is afgenomen, omdat appellante daaraan voorafgaand niet de gelegenheid is geboden om aan te geven of zij aan de taalanalyse wenst mee te werken dan wel zich hierop met behulp van een rechtshulpverlener voor te bereiden, tardief is nu dit pas

ter zitting zou zijn aangevoerd en met de eerder ingediende gronden van beroep geen onlosmakelijke samenhang heeft.

Toelichting

Krachtens artikel 8:69 van de Awb doet de rechtbank uitspraak op grondslag het beroepschrift de overgelegde stukken, het verhandelde tijdens het vooronderzoek, en het onderzoek ter zitting.

Onder de verwijzing naar de in productie 2 opgenomen afschrift van de aanvullende gronden van beroep van 30 juni 2008 wijst appellante erop dat zij reeds bij voornoemd aanvullend beroepschrift zich gemotiveerd op het standpunt heeft gesteld dat de taalanalyse als onzorgvuldig aangemerkt dient te worden omdat zij daaraan voorafgaand niet de gelegenheid is geboden om aan te geven of zij aan de taalanalyse wenst mee te werken, dan wel zich hierop met behulp van een rechtshulpverlener voor te bereiden.

"Hierbij merkt eiseres op dat zij tijdens het gehoor niet is geïnformeerd over de omstandigheid dat er van het gehoor een bandopname werd gemaakt waarmee zou worden nagegaan of zij conform haar verklaringen al dan niet uit het Zuiden van Somalië afkomstig was. Er werd haar enkel verteld dat de bedoeling van de bandopname was om te bezien of zij uit Somalië afkomstig was en niet specifiek het Zuiden van Somalië

Eiseres was derhalve voorafgaand aan de bandopname precies geïnformeerd over de bedoeling van het onderzoek.

Gezien het zwaarwegend belang dat gehecht wordt aan de uitkomst van de taalanalyse had het uit oogpunt van zorgvuldigheid op weg van verweerder gelegen eiseres voorafgaand aan de bandopname ervan op te hoogte te brengen dat er aan de hand van haar spraak onderzocht zou gaan worden of zij afkomstig is uit het Zuiden van Somalië, dan wel eiseres in de gelegen te stellen zich op de taalanalyse met een rechtshulpverlener voor te bereiden.

In casu is pas nadat het eerste gehoor was afgenomen bekend gemaakt dat er een taalanalyse verricht zal gaan worden. Derhalve is eiseres de kans ontnomen zich deugdelijk op de taalanalyse voor te bereiden. Dit merkt eiseres aan als onzorgvuldig."

Anders dan de rechtbank in rechtsoverweging 2.25 heeft overwogen, is de bewuste stelling van eiseres reeds 14 dagen voorafgaande aan de behandeling ter zitting bij wijze van aanvullend beroepschrift aan zowel de rechtbank als verweerder bekend gemaakt en maakt derhalve deel uit van de gronden van beroep.

Derhalve hebben zowel de rechtbank en verweerder de gelegenheid gehad om kennis te nemen van het standpunt van appellante in dezen, en om zich daarop voor te bereiden. Dat verweerder ter zitting en de rechtbank in haar bestreden uitspraak geen inhoudelijke reactie hebben gegeven op het standpunt van appellante inzake de zorgvuldigheid van het bestreden besluit, dient mitsdien voor eigen risico en rekening te komen.

Appellante stelt zich op het standpunt dat de rechtbank blijkens de bestreden rechtsoverweging heeft nagelaten om conform het bepaalde in artikel 8:69 van de Awb uitspraak te doen mede op grondslag van het (aanvullend) beroepschrift.

Zoals reeds gesteld is appellante van mening dat gezien het zwaarwegend belang dat aan de uitkomst van de taalanalyse wordt gehecht door verweerder, zij voorafgaand aan het afnemen van de taalanalyse de gelegenheid had moeten krijgen om zich daarop ter degen te kunnen voorbereiden, dan wel om haar moverende redenen haar medewerking aan de taalanalyse te onthouden.

Meewerken aan een taalanalyse berust krachtens het daartoe bepaalde in de Vreemdelingen-circulaire op vrijwillige basis. Het is immers een tegemoetkoming aan de vreemdeling om diens afkomst aannemelijk te maken.

Het afnemen van een taalanalyse bij appellante zonder voorafgaande in kennisstelling en mogelijkheid op voorbereiding is daarom als onzorgvuldig aan te merken. Om deze reden kleeft er dan ook aan verweerders besluit een zorgvuldigheidsgebrek.

Grief 2

Grief 2 is gericht tegen hetgeen in rechtsoverwegingen 2.26, 2.27 en 2.28 is overwogen.

In de voornoemde rechtsoverwegingen bezien in onderlinge samenhang overweegt de rechtbank ten onrechte dat, nu verweerder van het resultaat van de taalanalyse heeft mogen uitgaan, verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat appellante niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel op de gronden als bedoeld in artikel 29, eerste lid a, b, e en d van de Vw 2000.

Toelichting

Nu uit hetgeen in het aanvullend beroepschrift, ter zitting en onder grief 1 van het onderhavig appelschrift is betoogd genoegzaam volgt dat de taalanalyse met onvoldoende zorgvuldigheid is verricht, stelt appellante dat verweerder niet zondermeer heeft mogen afgaan op de resultaten van de taalanalyse. De rechtbank heeft dit miskend.

Bijgevolg heeft de rechtbank eveneens miskend dat het bestreden besluit onvoldoende zorgvuldig is voorbereid.

Derhalve heeft de rechtbank op ondeugdelijke gronden geoordeeld dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat appellante niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel op de gronden als bedoeld in artikel 29, eerste lid a, b, e en d van de Vw 2000.

Grief 3

De derde grief is gericht tegen rechtsoverweging 2.29 van de aangevallen uitspraak, waarin de rechtbank oordeelt dat het beroep ongegrond is.

De rechtbank heeft ten onrechte ongegrond verklaard.

Toelichting

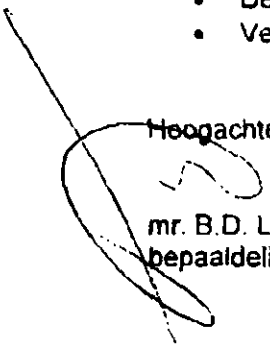
Grief 3 ontbeert zelfstandige betekenis. Ter onderbouwing van de derde grief wordt in dezen kortheidshalve verwezen naar hetgeen onder grieven 1 en 2 is betoogd.

Petitum

Redenen waarom appellante u verzoekt:

- Het hoger beroep gegrond te verklaren;
- De bestreden uitspraak te vernietigen en
- Verweerder te veroordelen in de proceskosten.

Hoogachtend,

mr. B.D. Lit,
bepaaldelijk gevolmachtigde